

očitoim pismenkam nasproti“. Na Štajarskem in v notrajni Austrii v obče se sili slovanski „Element“ k veljavi, ktero, kakor žalibog! tudi drugod dostikrat zavolj „totalen Stoffmangel“ naj razujzdaniše domišlije terdi, ki so dogodbam naravnost nasproti. Tako, na priliko, so notrajno-austrijski Slovani izvediti hotli, da na ondašnjih rimskih kamnih napisane nerimske imena so slovanske imena, čeravno so keltiške, in se Slovani v notrajni Austrii niso pred kakor v 6. stoletju naselili, tedaj še le po padu rimskega gospodstva“.

Tako nasprotuje presodnik Knabelnovega članka naši prizadevi, najti resnico; „slavisches Element“ mu je gnjusoba, in preiskava zgodovine Slovencev mu je „totaler Stoffmangel“ in zgodovinske pretresovanja naše so mu „ausschweifende Ansichten! Iz serca hvaležni bi mu bili, ako bi naše spise od verste do verste refutiral in nas z dokazi od njih odvernili, kakor da tako „totalen Stoffmangel“ na neki drugi stvari očituje, ki je potrebna za temeljite preiskave!

(Dalje sledi.)

Slovanski popotnik.

* Častiti gosp. dr. Ivan M. Skarić, stolni dekan v Zadru, je naročil Novicam, naj oglasijo sledeči poziv tudi Slovencom: „Po trudu 28 letnem sem doveršil „Sveto pismo staroga in novoga zakona, prenešeno u slavjanski jezik i s' izbistrenjem i tumačenjem prikladnim nauku sv. matere cerkve nakitjeno“. To obširno delo bo začelo na svetlo izhajati ko bode okupljeno 1000 naročnikov; vsaki mesec se bota izdajala 2 vezka po 6 tiskanih pól v veliki osmerki na prav ličnem papirji; cena za vsako pól je 5 krajc.; kdor naroči 15 iztisov, prejme enega za nameček. Podpise naročnikov prejemajo vse škofijske pisarnice austrijskega cesarstva, ki so za to naprošene, pa tudi izdajatelj sam v Zadru ali v Beču; naročilne pisma in dnarji se prejemajo le poštine oprostene. Kdor se želi naročiti na to delo, naj naznani natanko svoje ime, stan in stanovanje, da bo brez pomote dobival izdane liste.

* V zadnjem popotniku je pri oglasu „Svetovida“ v natisu izostala sledeča verstica: Tako novico dunajsk nemšk časnik prodaja!!

Novičar iz austrijskih krajev.

Iz Maribora 3. okt. Ne davno je bilo omenjeno v „Novicah“, kaj ste mesti Cele in Maribor storile za pripravljenje škofovskega sedeža. Danes zamorem domorodcem kaj več o tej zadevi povedati. Mariborsko mesto dá 20.000 fl. iz komorne svoje kase; razun tega so mestjani podpisali še 11.000 fl.; pa tudi med duhovništvom sekovske škofije se verlo podpisuje za ta namen; pri duhovnih konferenciah, pri kterih so se duhovni mariborskega dekanata 2. septembra snidili, se je podpisalo 2500 fl. srebra. Hvala verlim duhovnikom, pa hvala tudi svitlemu cesarju Francu-Jožefu, kteri po očetovsko skerbi za duhovne potrebe Austrii vsikdar zvestih Slovencev.

Iz Getenice na Kočevskem 2. okt. A. N. Tudi pri nas nam je slana debelačo in fažun zlo posmodila. Borno bo čez zimo! Čez lepi geteniški gojzd je letos huda vihra prišla. Reški tergovci že eno leto les pri nas kupujejo; dervarjev iz Delnic, Ravne gore in Merkopolja je vse polno po šumi. Naši kmetje so že lep dnar za les spravili. Revni Banjaločani in Kosteljci ga noč in dan od nas do Broda in dalje vozijo. Slišim, da je za les in za voznino že nad sto tisuč goldinarjev ljudém došlo. S tem so se tukajšnji ljudje letos res preživili; al če bo tako naprej šlo, bo naš lepi geteniški gojzd, kakor njegov sosed šneperski, v malo letih — goličava. Kaj pa potem?

Iz Bohinja 28. sept. I. T. Od vsih krajev se sliši, da je letos huda slana silno na širokem ajdo popolnoma posmodila, in kmetovavcu velik kos kruha vzela. Tudi pri nas ni prizanesla, zakaj tukej, ker nas od vsih strani snežniki obdajajo, nam v desetih letih komaj eno leto prizanesse. Ali vendar z veseljem vam, ljube „Novice“ in vašim bravcem naznanim, da pri nas ni veliko škode naredila, in toliko gotovo ne, kakor drugod. Vprašali bote: kako je to mogoče? saj slana je povsod enako škodljiva: kako je to, da bohinjškemu polju ni tako strupena? Na to odgovorim: Bohinjci so se po večletni skušnji spametovali in prepričali, da je turšični pridelk veliko gotoviši in v vsem skupej veliko boljši od ajdovega pridelka. Zatorej se pa tudi v Bohinju, v sredniški nič, v bistriški dolini pa le prav malo ajde seje, v obéh dolinah se pa obilno turšice sadi. In slana je pri turšici, ker je že pred njo precej dozorela, le malo škode naredila. — To je vzrok, zavoljo kterega slana Bohinjcu tako velike škode ne dela. O, da bi se vendar enkrat oči odperle tudi kmetovavcem družih krajev, in da bi se prepričali od dobrote turšice in njenega dobička! Gotovo bodo po tem dobrovoljno priporočevanje turšice 76. lista „Novic“ ubogali.

Iz Krajna. ** V 64. listu nas je Krajnce po pravici podregal en dopis iz Železnikov, da bi se zavolj novih orgelj, ki jih zdaj imamo v stari farni cerkvi, vendar kdo oglašil, in hvalo dal, komur hvala gré, ker domači umetniki in obrtniki se ne pomaga naprej, če je nobeden očitno ne spomni. Res je to, in tudi res je, da mi Krajnci smo — zaspanci. Že dolgo bi se bilo spodobilo, da bi bili mojstra Rojca iz Podbrezij pohvalili, ker orglje, ki nam jih je naredil, niso le nam skoz in skoz všeč, temuč jih hvalijo tudi ptujci, ki potujejo skoz naše mesto in jih vidijo in slišijo. Rad tedaj poterdim, kar je gosp. dopisnik iz Železnikov po pravici hvalil, in le to še pristavim, da boljšega zdravnika za tiste orglje, ki jih je po Gorenskem v nekterih cerkvah neki mojsterskaza pohabil, zares ne morem nasvetovati, kakor je podbrezijski mojster. — Drugopot kaj več iz našega starega Krajna, ako je vredništvu všeč *).

Iz Ljubljane. V sredo je bil god Nj. veličanstva Franc-Jožefa z navadno cerkveno slovesnostjo praznovan. — Pretekli teden od pondeljka do sabote so bile očitne preskušnje v tukajšni podkovijski in živinozdraviteljski učilnici, in s tem je bilo letošnje šolsko leto dokončano. Učencev v vsem skupej je letos bilo 13, med temi kovačev za pol leta 3, za celo leto 4; družih učencev 6. Spet se je očitno pokazalo: kako potreben je popoln nauk podkovstva našim kovačem, ker, če je kovašk podmojster (ksel) pri ljudéh še tako obrajtan, se vendar vidi, da je popolnoma „zajic pri bobnu“, kakor hitro se mu dá napačno ali bolno kopito podkovati. Kdor pa ne zna napačnih kopit podkovati, kuje gotovo tudi zdrave tako, da bojo kmali napačne, in gorje gospodarjem, ki imajo take kovače, kteri malo po malem kopita konjem pokvarjajo, da še clo ne vejo, kdaj je njih živina pohabljená bila. „Ne le postava — nam je rekel zveden mož, ki je bil pričujoč pri preskušnjah — da se mora vsak, kdor hoče mojster biti, kovaštva popolnoma izučiti, naj kovače žene v šolo, temuč gospodarji sami, če jim je za njih živino kaj mar, bi mogli v to siliti, da je njih kovač popolnoma izučen, ne pa le polovičar, ki z nerodnostjo svojo ljudém škodo dela, čeravno se pri mokri mizi baha, da se je pri „Kavseljcu“ kovaštva izučil, in pri „Šmajdkovi udovi“ 5 let za „berkfirarja“ bil. Stroški za šolo se mu povernejo že v letih, če zna tudi za bolno živino kakošen dober svét dati.“

*) Iz vsacega kraja nam je ljubo kaj slišati; zakaj bi nam iz Krajna ne bilo? Vred.